

הפוד השביעי

מגש הסוף

אין קדינה נתנה קדם
של בגש של כספי -
חיים וייצמן

...והארץ תשקט. עין שמים אורמת
תעמעם לאטה
על גבולות עשנים.

ואמה תצמד - קרועת לב אף נושמת...
לקבל את הנס
האחד אין שני...

היא לטקס תכונ. היא תקום למול פה
ועמדת טרסיום עוטה חג ואיפה.
- - אז סנגר יצאו

נצרה ונצר
ואט-אט יצעדו הם אל מול האמה.

לובשי חול נהגור. וכברי גצלנים.
בגתיב יעלו הם
תלוף ונעורש.

לא תחליטו בנגם. לא פחו עוד בפנים
את עקבות יום-הסערך וליל ער-האש.

עיסים עד בדי קז. גוירים ממרגוע.
ונוססים שללי געורים פבריים -
דם השנים יגשו.
ועמדו לכלי-נע.

ואין אות אם טיים הם או אם קרויים,

אז תשאל האמה. שטופת-דמע-וקסם.
ואמרה: מי אתם? והשנים, שאקטים,
יענו לה: אגחגו מגש הסוף

שעליו קף נתנה קדינת-היהודים.

כך יאמרו. ונשלו לרגלה עוטפי-צל.
והשאר יספר בתולדות ישראל.